

Článok je venovaný námietkam, komentárom a kritike tzv. midtribulacionizmu a ich odmietnutiu

Ako píšeme v II. oddiele článku Vychvátenie pred súžením, v dvadsiatom storočí bola otázka týkajúca sa doby vychvátenia Cirkvi (prvé vzkriesenie) údajne najviac diskutovanou otázkou eschatológie (učenia o budúcich veciach). Sformovali sa štyri tzv. premilenialistické učenia o vychvátení Cirkvi pred tisícročným kráľovstvom (milénium).

Sú nimi:

čiasťové vychvátenie (tzn. že vychvátení budú len niektorí veriaci)

k vychváteniu dôjde pred dobou súženia (pretribulacionizmus)

k vychváteniu dôjde počas (uprostred) súženia (midtribulacionizmus)

k vychváteniu dôjde po skončení súženia (posttribulacionizmus)

Tento článok je venovaný námietkam voči kritike učenia (a odmietaniu tejto kritiky), podľa ktorého k vychvátaniu dôjde počas (uprostred) súženia (midtribulacionizmu). Nemám k dispozícii pôvodné práce o tomto učení. Z dostupných zdrojov pojednávajúcich o midtribulacionizme, ktoré sú zväčša kriticky a opozične zamerané, som však porozumel, že oponenti tohto stanoviska (učenia) teológom a stúpencom vychvátania Cirkvi počas (uprostred) súženia z jednej strany vytýkajú ako zlé aj to, čo priamo učí Biblia. Z druhej strany sa zdá, že učeniu neporozumeli.

Zdôrazňujem, že nie som zoznámený s teologickým systémom pomenovaným midtribulacionizmus, a preto ani nie som zástancom tohto teologického systému. V tomto článku len používam pojem midtribulacionizmus z dôvodu, aby som sa odlíšil (dištancoval) od iných učení o vychvátaní Cirkvi, teda od učení o čiastočnom vychvátaní, o vychvátaní pred a po veľkom súžení. Nižšie, v oddiely Stručne o vychvátaní Cirkvi počas veľkého súženia, predkladám pojednanie o vychvátaní Cirkvi, ako som mu porozumel z Písma, prijal a ako ho zastávam.

V článku (a nielen v tomto) pod označením Cirkv (s veľkým „C“) rozumiem všetkých tých, ktorí sú znovuzrodení, ktorí tvoria neviditeľné duchovné telo Kristovo, ktorí uverili a veria evanjeliu Ježiša Krista, ktorí sú učeníci a nasledovatelia Pána Ježiša Krista (kristovci), ktorí patria Pánovi Ježišovi Kristovi (živí či mŕtvi). Inými slovami: sú to tí, ktorí sú nové stvorenie v Kristovi (2. Korinským 5:17), či z podobenstva o štvorakej pôde sú to tí, ktorí patria do štvrtej pôdy. Označením cirkv (s malým „c“) rozumiem cirkevné spoločenstvo, v ktorom sa nachádzajú a stretávajú ľudia patriaci do Cirkvi, ale aj tí, ktorí do nej nepatria.

Najprv si vysvetlíme pojmy: a) 70. týždeň-rokov Izraelu vymedzených Božích súdov; b) Veľké súženie; c) Jakobovo súženie (Jeremiáš 30:7).

### a) 70. týždeň-rokov Izraelu vymedzených Božích súdov

Podľa Danielovho proroctva („Sedemdesiat týždňov je vymerané vzhľadom na tvoj ľud a na mesto tvojej svätosti, uzavrieť prestúpenie a zapečatiť hriech, pokryť nepravosť a priviesť spravodlivosť vekov, zapečatiť videnie i proroctvo proroka a pomazať svätyňu svätých“, Daniel 9:24) je Izraelu vymeraných 70. týždeň-rokov, teda 490 rokov Božích súdov. Sedemdesiat týždňov Izraelu vymeraných súdov nie sú totožné s babylonským zajatím, ktoré trvalo 70. kalendárnych rokov a skončilo vydaním Kýrovho ediktu v roku 538 pred Kristom. Sedemdesiat týždňov Izraelu vymeraných súdov nasleduje až po skončení babylonského zajatia. Jeden týždeň v tomto proroctve znamená dobu siedmich kalendárnych rokov.

Pretože Boh o rokoch súdov nad Izraelom oznámil prorokovi Danielovi, v literatúre je jeden týždeň z Danielovho proroctva (Daniel 9:24) pomenovaný aj ako Danielov týždeň alebo Danielov týždeň-rok či stručne týždeň-rok. Toto pomenovanie používame aj v našich výkladoch a článkoch. Z tohto počtu sedemdesiatich týždňov už uplynulo 69. týždeň-rokov, teda 483 kalendárnych rokov, ktoré sa zavŕšili ukrižovaním Ježiša Krista v roku 33 po Kristovi. Ostáva ešte jeden týždeň-rok, ktorý je ešte len pred nami. Toto sedemročné obdobie je totožné s vystúpením a pôsobením syna hriechu, syna zatratenia, čiže s osobou Antikrista (2. Tesalonickým 2:3).

### b) Veľké súženie

Rôzni autori pomenovanie veľké súženie používajú rôzne. Niektorí týmto výrazom označujú celé sedemročné obdobie 70. Danielovho týždeň-roka, čiže celé obdobie vlády a pôsobenia Antikrista. Iní ho vzťahujú na vlastné súženie, čiže na druhú polovicu 70. Danielovho týždeň-roka, kedy Antikrist už bude zjavený, čiže demaskovaný, odhalený (2. Tesalonickým 2:3). Prvých tri a pol roka bude zdanlivý pokoj. Druhá polovica 70. Danielovho týždeň-roka bude trvať tri a pol roka a je rozčlenená na tri obdobia: obdobie rozlamovania siedmych pečatí, obdobie trúbenia siedmych trúb a obdobie vylievania siedmych čiaš Božieho hnevu.

V tomto článku výrazom veľké súženie označujeme celé sedemročné obdobie 70. Danielovho týždeň-roka. Prikláňame sa k tomuto použitiu výrazu veľké súženie z dôvodu, že Pán Ježiš hovorí o skrátaní tohto obdobia na polovicu, čiže na tri a pol roka. A tiež preto, že vláda Antikrista, ktorý je nepriateľ Boha, Izraela a všetkého Božieho ľudu, bude trvať sedem rokov aj keď odhalený (demaskovaný, zjavený) bude až uprostred tohto sedemročného obdobia, čiže viditeľne známym bude počas druhých tri a pol roka.

### c) Jakobovo súženie (Jeremiáš 30:7)

Výrazom Jakobovo súženie označujeme druhú polovicu 70. Danielovho týždeň-roka. Antikrist sa na konci prvej polovice 70. Danielovho týždeň-roka posadí do jeruzalemského chrámu a bude chcieť, aby ho uctievali ako Boha. Izrael to odmietne a ďalších tri a pol roka nastane veľké prenasledovanie izraelského národa, ale aj všetkých veriacych v evanjelium Ježiša Krista. Keď Kniha Daniel 12. kapitola a Kniha Zjavenia 11:2 a 12:6,14 hovoria o súžení Izraela, o Jakobovom súžení, hovoria len o druhých tri a pol roka.

### Stručne o vychvátení Cirkvi počas veľkého súženia

Z Písma sme porozumeli, že vychvátenie Cirkvi nastane v druhej polovici 70. Danielovho týždeň-roka, čiže počas doby Jakobovho súženia. Nastane v čase, keď zaznie posledná zo siedmych trúb, na ktorých bude postupne trúbiť sedem anjelov (Zjavenie 11:15, 10:7; 1. Korinským 15:51). Cirkev sa stretne s Kristom v povetrí. Táto udalosť prebehne zrazu, v okamžiku a pre svet nepozorovane. Potom na zem budú vyliae súdy zo siedmych čiaš Božieho hnevu (Zjavenie 15. a 16. kapitola).

Okamih vychvátenie Cirkvi je počiatok obdobia druhého Kristovho príchodu (synonymá: deň Krista, deň Pána). Druhý príchod Krista je dlhšie obdobie, ktoré začína neviditeľným zostúpením Krista do nadpozemských výšin a vychvátením Cirkvi do povetria v ústrety nemu a končí viditeľným fyzickým zostúpením Krista na Olivovú horu.

Zostúpením Krista na Olivovú horu fakticky začne viditeľné tisícročné kráľovstvo/kraľovanie Krista. Spolu s Kristom sa na zem vrátia aj všetci tí, ktorí mu patria a budú s ním kraľovať (všetci tí z prvého vzkriesenia). Voči tomuto učeniu sú vznesené námietky, aj napriek tomu, že, ako uvádzame a argumentujeme v článku Príchod Pána Ježiša pre svoju Cirkev a v kritickom článku Vychvátenie pred súžením, je plne v zhode s biblickým zjavením o vychvátaní.

Písmo uvádza (Zjavenie 11:15, 10:7; 1. Korinským 15:51), že k vychvátaniu Cirkvi dôjde po zatrúbení poslednej, siedmej trúby na ktorej bude trúbiť posledný so siedmych anjelov. Posledná trúba bude znieť v druhej polovici sedemročného veľkého súženia – teda nie pred jeho začiatkom alebo po jeho skončení.

Veľmi dôležitým a závažným veršom hovoriacim v prospech vychvátania v druhej polovici veľkého súženia, čiže počas Jakobovho súženia, je 3. verš z 2. kapitoly 2. listu Tesalonickým: „Nech vás nikto nezvedie nijakým spôsobom, lebo deň Kristov nenastane, kým prv nepríde odpadnutie, a nebude zjavený človek hriechu, syn zatratenia“. Človek hriechu, syn zatratenia bude zjavený tesne pred skončením prvej polovice (prvých tri a pol roka) veľkého súženia. Postupne si prejdeme mne dostupné námietky voči učeniu vychvátaní Cirkvi počas (Jakobovho) súženia. Pracovne a pre stručnosť ho v ďalšom budeme označovať slovom midtribulacionizmus a tu pod ním rozumiem vychvátenie Cirkvi ako o tom píšem v tomto oddiele.

## Poznámky k námietkam a odmietnutie kritiky

### 1. námietka hovorí, že:

*Vytrhnutie Cirkvi a Kristov druhý príchod (na ustanovenie jeho kráľovstva) sú oddelené obdobím tri a pol roka.*

Odpoveď: Námietka zamlčane vychádza z chybných premisy (presvedčenia, predpokladu), že midtribulacionizmus učí, že k vychvátaniu Cirkvi dôjde presne uprostred 70. Danielovho týždeň-roka, teda tri a pol roka od jeho začiatku, resp. tri a pol roka pred fyzickým príchodom Krista na zem. To je mylná predstava (nepochopenie), lebo posledná zo siedmich trúb zaznie až niekde v hĺbke druhej polovici veľkého súženia, či 70. Danielovho týždeň-roka a nie presne uprostred neho. Zdá sa, že autor pritom za správne považuje učenie, že k vytrhnutiu dôjde po skončení veľkého súženia.

Autor námietky stotožňuje vychvátenie Cirkvi (svetu neviditeľná udalosť) s fyzickým zostúpením Krista na zemský povrch (udalosť viditeľná všetkým ľuďom na zemi). Stotožňuje neviditeľné stretnutie Krista so svojou Cirkvou v povetrí s jeho viditeľným zostúpením na zemský povrch.

Všeobecne a v zhode s Písmom sa prijíma, že pri vychvátaní Cirkvi sa noha Pána Ježiša ešte nedotkne zeme. Cirkev sa stretne s Pánom v povetrí. Fyzicky na zem zostúpi až po skončení 70. Danielovho týždeň-roka, resp. až po skončení veľkého súženia, či po skončení Jakobovho súženia. Čiže, podľa Písma medzi vychvátaním a začiatkom tisícročného kraľovania je časový odstup, ale odstup nie je tri a pol roka, je kratší. V midtribulacionizme je tento časový odstup správne rešpektovaný a vyjadrený.

2. námietka hovorí, že:

*Podľa názoru midtribulacionizmu cirkev prechádza prvou polovicou súženia, ale je ušetrená od najhoršieho súženia, ktoré sa udeje za posledných tri a pol roka súženia.*

Odpoveď: Táto námietka v skutočnosti stotožňuje vlastné Jakobovo súženie, ktoré nastane až po demaskovaní sa Antikrista, po zjavení sa syna zatratenia, syna hriechu, ku ktorému dôjde až po prvých tri a pol roka, s celým sedemročným obdobím. V tejto námietke sa celé obdobie považuje za Jakobovo súženie v zmysle, že sedemročné obdobie 70. Danielovho týždeň-roka začína rozlamovaním siedmych pečatí a plynule prechádza v trúby a čaše. Námietka protirečí 12. kapitole knihy Daniel. Nie je v nej uvedené ani to, čo je považované za najhoršie súženie.

V prvej polovici vlády Antikrista bude relatívny pokoj predovšetkým pre Izrael, ale aj všetkých veriacich v evanjelium. Prvých tri a pol roka Antikrist bude stáť na strane Izraela. Druhých tri a

pol roka nastane kruté prenasledovanie Izraela Antikristom. Preto v Jeremiášovi je toto obdobie, obdobie druhých tri a pol roka, nazvané Jakobovo súženie. Pre národy sveta je toto obdobie (obdobie Jakobovho súženia) obdobím v ktorom sa od nich, od ľudí ako od jednotlivcov, očakáva, že budú činiť pokánie zo svojich hriechov. Cirkev prejde len rozlamovaním siedmych pečatí a trúbením na siedmych trúbach. Pre Cirkev to bude obdobie skúšok zotrvania vo viere až do konca. Počas trúbenia siedmej trúby Cirkev bude vychvátená, dôjde k prvému vzkrieseniu. Počas vylievania siedmych čiaš Božieho hnevu Cirkev už na zemi nebude. Od obdobia čiaš Božieho hnevu bude uchránená, už bude u Pána.

### 3. námietka hovorí, že:

Na podporu svojho názoru poukazujú midtribulacionisti na chronológiu uvedenú v 2. Tesaloničanom 2:1-3. Poradie udalostí je nasledovné: 1) odpadnutie od viery, 2) zjavenie sa Antikrista a 3) Deň Kristov. Midtribulačný pohľad na súženie učí, že Antikrist sa nezjaví, kým neuvidíme stáť na svätom mieste „ohavnosť spustošenia“ (Matúš 24:15), ku ktorej dôjde v strede súženia (Daniel 9:27). Tiež midtribulacionisti interpretujú „Kristov deň“ ako vychvátenie; preto cirkev nebude vychvátená, kým nebude zjavený Antikrist.

Odpoveď: Toto je pravda, lebo to je učenie podľa Písma. Je zarážajúce, že sa toto uvádza ako výčitka. Autor námietky akoby odmietal tvrdenie Písma z 2. listu Tesalonickým 2:3-4 o tom, že učiť o vychvátení inak ako že k nemu dôjde až po demaskovaní sa Antikrista je zvod. Zrejme sa s týmito veršami nevie stotožniť, a zrejme zastáva presvedčenie, že k vychváteniu dôjde ešte pred tým, ako sa Antikrist objaví na scéne dejín a ujme sa vlády. Verše z 2. listu Tesalonickým 2:3-4 sú jednoznačné a nekompromisné. Najprv musí byť zjavený Antikrist a až potom dôjde k vychváteniu Cirkvi.

#### 4. námietka

Táto námietka sa týka trúby z 1. Korinským 15:51 a trúby zo Zjavenia 11:15. Namieta sa, že trúba zo Zjavenia 11:15 nie je „posledná trúba“ z 1. Korinským 15:51. Uvádzajú sa dva dôvody, prečo by to tak malo byť.

a) *Trúba, ktorá zaznie pri vychvátaní, je Božia trúba, ktorá bude ohlasovať milosť pre Božích vyvolených (1. Tesalonickým 4:16), ale trúba zo Zjavenia 11:15 bude predzvestou súdu a záhuby bezbožných.*

Odpoveď: Táto námietka je zavádzajúca. Božia milosť sa neohlasuje trúbou, ale ľuďmi ohlasovaním evanjelia milosti Ježiša Krista. Evanjelium milosti zjavujú ľudia, učenici a nasledovníci Ježiša Krista, kristovci, ale nie anjeli trúbením na trúbach Trúba Božia z 1. listu Tesalonickým 4:16 ohlasuje príchod Pána pre svojich, ktorí mu patria. Je znamením pre spasených, že k ich definitívnemu vykúpeniu a osláveniu práve dochádza. Ohlasuje, že nastalo prvé vzkriesenie. To, čo je dôležité a čo uniklo a uniká takmer všetkým kritikom a odporcom midtribulacionizmu je, že tento verš nedáva vychvátenie Cirkvi do súvisu so žiadnou udalosťou a preto nijakým spôsobom nie je možné ho umiestňovať na časovú os! Napriek tom tak robia a vychvátenie Cirkvi umiestňujú pred udalosť veľkého súženie, pred začiatok 70. Danielovho týždeň-roka. Tento verš je však rovnako použiteľný pre všetky učenia o vychvátaní, lebo učí len o znameniach ohlasujúcich prvé vzkriesenie!

Trúba zo Zjavenia 11:15 bude ohlasovať viacero udalostí (nielen vychvátenie), ktoré nastanú, keď bude trúbiť siedmy anjel. Sú opísané vo veršoch 15-19. Vzkriesenie mŕtvych a vychvátenie živých patriacich Kristovi je opísané vo verši 18 slovami: prišiel... čas mŕtvych, aby boli súdení, ako i čas dať odplatu tvojim sluhom, prorokom, a svätým a tým, ktorí sa boja tvojho mena, malým i veľkým. Toto zrejme autorovi uniklo, alebo to jednoducho odignoroval.

Okrem toho, siedma trúba v dvoch veršoch ohlasuje príchod Krista ako príchod Kráľa a jeho kraľovania. „A siedmy anjel zatrúbil, a povstal veľké hlasy na nebi, ktoré hovorili: Kráľovstvá sveta sa stal kráľovstvami nášho Pána a jeho Krista, a bude kraľovať na veky vekov“ (Zjavenie 11:15). „Ďakujeme ti, Pane, všemohúci Bože, ktorý si a ktorý si bol a ktorý prídeš, pretože si prevzal svoju veľkú moc a kraľuješ“ (verš 17). Ako títo ľudia čítajú Bibliu? Alebo čítajú ju čítajú, ale ignorujú to, čo sa im nehodí.

*b) Ďalej, siedma trúba v Zjavení nie je „poslednou“ trúbou chronologicky – Matúš 24:31 hovorí o neskoršej trúbke, ktorá zaznieva na začiatku Kristovho kráľovstva.*

Odpoveď: Trúba z Matúša 24:31 je trúba veľkého zvuku, ktorá bude znieť, keď anjeli budú z rozptýlenia do Jeruzalema zhromažďovať vyvolený zostatok Izraela, ktorý zostane nažive po 70. Danielovom týždeň-roku. Táto trúba nemá nič spoločné zo vzkriesením z mŕtvych a vychvátením živých – týka sa len zhromažďovania zostatku Izraela z rozptýlenia.

Výklad trúby Božej a poslednej trúby podávame v samostatnom článku na adrese Trúba Božia a posledná trúba.

5.námietka:

*Prvý list Tesalonickým 5:9 hovorí, že cirkev nebola určená na hnev, ale aby prijala spasenie.*

Odpoveď: To je pravda, ale Písmo učí aj to, že tí, ktorí sa hlásia ku Kristovi, musia v tejto viere vydržať až do konca (Židom 3:6). V podobenstve o štvorakej pôde učí, že je druhá a tretia pôda, a to sú tí, ktorí sú vo viere dočasní a keď príde súženie a ťažkosti odpadávajú práve preto, lebo sú dočasní. Vydržať do konca znamená vydržať v spasiteľnej viere do konca svojho života, alebo pre tých, ktorí budú počas Jakobovho súženia nažive, to znamená vydržať až do vychvátenia Cirkvi. Pevnosť viery testujú utrpenia a súženia.

Okrem 1. Tesalonickým 5:9 aj iné verše hovoria o tom, že všetci, ktorí sme uverili evanjeliu Ježiša Krista máme večný život, vyhli sme sa Božiemu hnevu a neprídeme na súd – tak sa o tom píše aj v 3. kapitole Evanjelia podľa Jána. V Písme je ale uvedené aj, „že musíme cez mnohé súženia vojsť do kráľovstva Božieho“ (Skutky 14:22 a iné miesta).

Obdobie pečatí a trúb bude pre cirkevné spoločenstvá dobou skúšok vo vytrvaní v nádeji viery až do konca (Židom 3:6; Matúš 24:12-13). Len ten, kto vo viere evanjeliu Ježiša Krista spasenia z milosti vytrvá až do konca bude spasený, nech by išlo o príslušníka akéhokoľvek spoločenstva.

6. námietka hovorí, že:

*Slabina pohľadu midtribulacionizmu je, že nie je zhoda s ďalšími dvoma učeniami – vychytenie pred sedemročným obdobím (pretribulacionizmus) a vychytenie po skončení tohto obdobia (posttribulacionizmus). Písmo výslovne nevyučuje, ktorý z prístupov je správny, a to je dôvod, prečo máme rôzne názory na koniec časov a určitú rozmanitosť v tom, ako by mali byť súvisiace proroctvá zosúladené.*

Odpoveď: Písmo je Božie slovo a ako Boh je pravda, tak je pravdou aj jeho slovo. Som presvedčený, že Písmo dáva jednoznačnú odpoveď na okamih vychytenia Cirkvi a je ňou trúbenie poslednej trúby z 1. listu Korinským 15:51 a zo Zjavenia 11:15, len treba do úvahy zobrať všetky proroctvá a vyučovacie texty týkajúce sa posledných časov – starozákonné aj novozákonné.

Toto je ale dosť čudná námietka. Veď ak by bola zhoda medzi rôznymi učeniami o vychytení, nehovorilo by sa o rôznych učeniach, ale bolo by len jedno učenie! Touto námietkou príslušný

oponent utajene hovorí, že on má iný postoj a to, že vychvátenie pri trúbení siedmej trúby treba odmietnuť a sfúknuť zo stola.

Umiestnené: 31. 8. 2023

Upravené: